

faa at man lod dem slippe ved at lade Kommunen betale 3 Rkr. for deres Koners Forløsning.

Th. Kruse: Jeg fravalde før Ordet, fordi jeg i alt Bessentligt kunde tiltræde, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Bernsen) sagde. Efterat den ærede Justitsminister har udtalt sig, vil jeg dog herfra gjøre den Undtagelse, som netop ogsaa af Justitsministeren blev pointeret, at jeg forsaavidt kun vil kunne tiltræde det ærede Medlems Forslag, som det kom til at gjælde Husmænd og Indertier, derimod ikke forsaavidt det kom til at gjælde Alle uden Undtagelse, da jeg netop tror, at man derved vilde skabe istedetfor at gavne. Man vilde nemlig derved komme til at fremkalde den Almenbevidsthed, at man ikke skylde Jordemødrene Noget, og dette tror jeg i og for sig er en falsk Bevidsthed. Jeg er bange for, at adskillige velstaaende Folk, som ikke havde det rette Sindelag, skulde ville benytte sig deraf, men jeg skal med det Samme udtale, at man vistnok gjør sig nogen Illusion, naar man tror, at Løstassettelsen for velhavende Folks Bedkommende overhovedet har nogen sæv Betydning. Dette er idetmindste, forsaavidt min Opfattelse rækker Tilfældet for Diebliffet. Hvilken Løst der end nu er fastsat, er der mellem velstaaende og velindbete Folk og Jordemødrene ikke Tale om Løst, men der betales, hvad et godt og glad Hjerte tilfiger. Dette tror jeg ogsaa vil blive Tilfældet i Fremtiden, naar man ikke lægger Beholdelse af det rette Forhold nogen Hindring i Veien, og saadanne vil jeg ikke være med til at skabe. Derfor vil jeg sige, at overfor den Slags Folk tror jeg ikke, at det vil være rigtigt at sætte saadanne faste Løst.

Corn. Petersen: Jeg vil haabe, at vi betænke os lidt, inden vi slaa ind paa den nye Lei, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Bernsen). Jeg tror ikke, den er heldig, jeg har den Overbevisning, at den Maade at faae Jordemødrene betalte paa, vil saare Manges Jølelser, som der ogsaa tidligere er blevet gjort opmærksom paa i Landsstinget. Nu kan man gjerne sige, at der er jo Intet til Ginder for, at de Bedkommende kunne betale Jordemødrene desforuden; men man er nu engang kommen ind paa den Bestemmelse om Løst, og Løven fastsætter jo kun det Mindste, som maa gives Jordemødrene. Det er kun i den Forstand, at Løven har sin Betydning, og der kan da tvivles om, om det er passende eller ikke. Man kan indrømme de ærede Medlemmer desovre, at det, at en Gaardmand skal betale det og det, er saa uhyre forskjelligt med Hensyn til Evnen til at betale, men naar Alt kommer til Alt, mon det da ikke er Tilfældet, at der ikke er Mange, selv Husmænd, som sidde i trykkende Omstændigheder, uden at de

krumpe sig ved at betale mindre, end Løven her bestemmer, og det er det, der for mig er Hovedsagen, og det er jo det, synes jeg, man særlig skal tage Hensyn til, naar man vil faae Sikkerhed for, at Jordemødrenes Løn bliver forhøjet. Nei, det, at man sætter en bestemt Løst, forhindrer ikke, at Bedkommende gaar meget højere op, hvad ogsaa er og vil blive Tilfældet. Det er en Jølelssag i Familieforholdene, og dette at faae Jordemødrene ordentlig lønede, skal være Mødrene nok sørge for, men en bestemt Løst maa der nødvendig sættes, for at man kan vide med Bestemthed, at de faae en passende Løn. Lad os blive nogenlunde ved de ældre Bestemmelser og ikke søge at forandre dem. Den nye Bestemmelse fraraader jeg paa det Bestemteste; jeg vil ønske, at man ikke vil gaa ind derpaa.

S. Madsen: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger overfor den ærede sidste Taler, som synes at være saa uhyre meget imod den nye Bestemmelse, som er foreslaaet af min ærede Nabo tilhøire (Bernsen). Den Grund, som han fremkom med mod Bestemmelsen, var, saavidt jeg kunde skjønne, den, at han antog, at det vilde saare Mange, hvis det skulde blive Tilfældet, at f. Ex. Gaardmænd skulde blive sig bevidste, at Andre, som ikke have Brug for Jordemøderen, havde været med at betale, fordi disse have Brug for hende. Jeg tror egentlig ikke, at dette er noget Nyt; det er Tilfældet paa flere andre Omraader. Jeg skal f. Ex. nævne Skolelærerne; der have vi dog noget lignende. Der er mange, der maa være med at betale, for at de Andre kunne faae deres Børn oplyste. Med Hensyn til Jordemødrenes Lønning i det Hele taget vil jeg tillade mig at sige, da jeg har faaet Ordet, at jeg anser det for meget tvivlsomt, om vi forbedre Jordemødrenes Lønning ved at forhøje Løstene. Jeg er nær ved at tro, at vi ville skabe dem istedetfor at gavne dem ved at sætte disse Løst højere; thi som det nu er Tilfældet, er jeg enig med det ærede Medlem (Corn. Petersen) i, at Mødrene nok skulde sørge for, at de blive rigelig vederlagte. Forholdene ere, tror jeg, erkjendte saaledes, at der af dem, som have Raad dertil, bliver givet langt ud over de Løst, der ere fastsatte. Men forhøjer man Løstene, friste vi ogsaa Bedkommende til ikke at overstride disse Løst, men kun give akkurat det, der er foreskrevet i Løven, og naar man gjør det, kommer Uretfærdigheden netop tilstede, idet jeg da er enig med de ærede Medlemmer, der have udtalt, at der fremkommer for stor en Forskjel ved at sætte f. Ex. alle Gaardmænd i een Klasse. Det synes at fremgaa af den høitærede Justitsministers Udtalelser, at han mente, at det var for at tale Gaardmændenes Sag, at vi vare bange for disse højere Løst. Men jeg kan forstikke den høitærede Minister, at dette ikke er Tilfældet idetmindste for mit Bedkommende; thi selv om der